

■ 3 нагоды

ПАМЯЦЬ — НА ТРЫ ДАКАЛЕННІ

«Мяне ўразіла сіла волі, прычыповасць характару прадзеда», — прызнаўся праўнук Кірыла Мазурава пасля прагляду дакументальнага фільма

Учора споўнілася 100 гадоў са дня нараджэння выдатнага партыйнага і грамадскага дзеяча Кірыла Мазурава.

Напярэдадні сімвалічнай даты ў Мінск прыехалі тры пакаленні Мазуравых. Дзеці, унукі і праўнукі былі ў захваленні ад беларускай сталіцы, дзе пачынаў свой прафесійны шлях першы сакратар ЦК КП Беларусі, першы намеснік старшыні Савета Міністраў СССР.

Мінск, якім мы ведаем яго цяпер, стаў такім у многім дзякуючы Кірылу Трафімавічу. Маладосць звычайнага хлопца з вёскі на Гомельшчыне прыпала на няпросты перыяд. Былы партызан, адзін з кіраўнікоў антыфашыскага падполля пасля вайны разам з іншымі аднаўляў гарадское жыццё. Дзякуючы яму сельская гаспадарка заіскрылася новымі фарбамі. Прычым многія рашэнні Мазурава часта ішлі насуперак лініі партыі.

Наталя Капітонава і Дачка Кірыла Мазурава перад экспазіцыяй дакументаў з архіва ўнучкі Кірыла Трафімавіча ўбачылі, што ў Беларусі збіраюцца зняць

бібліятэка. Наведалі і Акадэмію кіравання пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь, дзе сустрэліся з прафесарска-выкладчыцкім саставам. І невыпадкова. У сям'і ўсе займаліся навукай. Маці была кандыдатам гістарычных навук. Па яе шляху пайшла і Наталля. Дачка Алена — кандыдат эканамічных навук. З цеплынёй сустракалі Мазуравых і ў Нацыянальным архіве, дзе ўбачылі некаторыя сямейныя дакументы, частку з якіх у свой час перадала сюды жонка Кірыла Трафімавіча. У тым ліку і перапіску з Петрусём Броўкам, з якім партыйны дзеяч вельмі сябраваў.

— Яны падтрымлівалі зносіны і пасля ад'езду бацькі ў Маскву, — расказала Алена Мазурава. — Лісты пісалі ў верхах. Прычым на беларускай мове, якую бацька вельмі добра ведаў і любіў.

Унукі мала помняць свайго знакамітага дзеда, але і ім было што сказаць. «Для мяне ён з'яўляўся неверагодна прагрэсіўным, — успамінае Іван

З поўным тэкстам дакумента можна азнаёміцца ў бібліятэцы